

BARNA-SÍÐAN

Vit seyma blómu-kransar

Nú skulu vit henta nógvar summardáir og seyma kransar. Tú tekur nál og trád og dregur tráðin ígjøgnum ta gulu miðjuna á summardáunum.

Mamma tín vil gjarna hava ein blómu-krans, sum júst tú hevur seymað. Seinasta summur fekk eg ein frá dóttir míni, eg hongdi hann upp at turka; og tá ið hann var turrur, fisti eg hárlakk á hann (hárlakk fæst eisini uttan spray-dós) — og nú kann eg goyma kransin í langar tíðir.

Góðu børn!

Henda barnasíðan er um blómur.

A tekningunum her sært tú, hvussu tú kanst gera tær eitt savn av turkaðum og pressaðum blómum. Um leggurin ella rötin á einari plantu, tú ætlar at pressa, eru ógvuliga tjúkk, so kanst tú klúgva legginn ella rötina við einum knívi, áðrenn tú leggur plantuna í pressuna. Eru tit fleiri børn, ið hava hug at gera tykkum eitt plantusavn, so kappast tit rimuligt um, hvør ið finnur flest plantur (tað er ikki vist, at allar plantur eru at finna við blómum á).

Tú mást hava eina bók at finna planturnar í, hvat tær eita, læn tær eina á bókasavninum. Lættast er at brúka ta dansku bókina »Bjergflora í farver«, men har finnur tú ikki tey føroysku nevnini í; so mást tú biðja lærarin hjálpa tær. Í bókini »Føroya flora« finnur tú allar føroyskar plantur og nevni teirra, men henda bókin er ógvuliga torfør at brúka, um ikki tú kanst spyrja náttúrusøgu-læraran, hvussu tú skalt gera.

Set ein navnaseðil á arkið, sum tú límar plantuna á, hann kann siggja soleiðis út:

Finningarstað:

Dagur:

Navn:

i eini veit

20/6-79

Sölja.

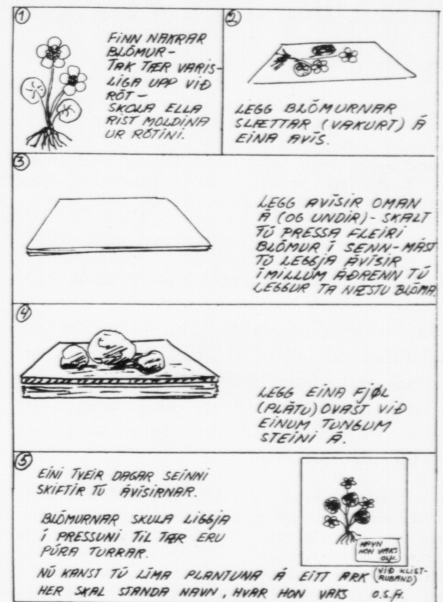
Hevur tú pressað fleiri plantur av sama slag, so kanst tú goyma tær, sum eru til yvurs; so í vetur, ella tá ið tú hevur hug, kanst tú seta teg at gera jóla-kort og onnur kort ella at prýða lampuskermar við teimum!

Vit á barnasíðuni vilja fegin frætta frá tær um, hvat tú finnur í náttúruni. Hevur tú ein spurning um okkurt, tú hevur funnið, (um plantur, fuglar ella annað) so send okkum spurningin, so vilja vit royna at svara og geva tykkum eina frágreiðing her á barnasíðuni.

Sosialurin
box 76
Tórshavn

Barna-
síðan

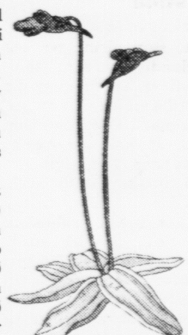
Veitst tú

at í Føroyum veksur ein planta, sum veiðir dyr og etur tey?

Plantan eitur Undirløgugras. Tað er ein litil lág planta við litlari bláari ella violetari blómu á heldur stuttum leggi. Blóðini eru ljósgrøn, tey vaksa sum ein stjerna heilt niðri á jørðini. Tú finnur helst undirløgugras har, sum vátligt er.

Tá ið smá flogkykt (mýggjabitar og flugur) seta seg á eitt av teim kleimutu bløðunum, so hanga tey fäst — blaðið rullar seg saman uttan um flogkyktið — og tá ið tað nakrar dagar seinni rullar

seg sundur aftur, tá eru bert nøkur smá svørt rusk at siggja. Tað er alt, ið eftir er av flugini.

LOYNIHELLIÐ

eftir J. M. Neale

Tey búgva seg til at rýma

2. PARTUR:

»Jóhannes — Filippus! — Komið so upp!«

Dreingirnir báðir vóru klárvaknir alt fyrri eitt.

»Gerð tykkum nú lidnar í skundi. Jóhannes má straks fara inn í býin at keypa tveir kamelar. Filippus skal hjálpa mammu.«

»Hvat er á vási?«

»Presbytarin hevur verið her í nátt. Vit megu helst rýma burtur. Filemon helt, at ein atsókn móti teim kristnu var í umbúna.«

Dreingirnir lótu seg skjótt í. Ein trælur hevði longu seðla tvey ross, og løtu seinni reið Jóhannes við faðir sínum til býar. Basilius hevði ørindir, fyrst vildi hann fregnast um, hvat var í tíðindunum um atsóknina. Ímeðan skuldu móðurin, Filippus og 12-ára

gamla systirin Cyrilla saman við nøkrum trælum út-vega mat, vatn- og viniløt og rekkjuváiðir.

Knappar tveir timar seinni kom faðirin tvisporandi aftur úr býnum. »Vit megu gera skjótt av! Navnalistarnir komu longu í nátt til Silsatis. Í morgin munnu teir fara at koma til Ombi. So longu í nátt megu vit fara! Er Difilus ikki komin enn?«

»Nei,« svaraði móðirin. »Um nakað hald skal vera í hansara tíðindum, so fær hann ikki komið fyrr enn í kvøld.«

»Eg vóni, at Jóhannes verður skjótur. Tað var sovorðin órógv á fólk í inni í býnum. — Eg átti helst sjálvur at keypt hasar kamelarnar. — Men tað gerst onki við tað nú. — Filippus, kom við mær eitt sindur.«

Kvikliga gekk Basilius til loynirúm sitt. Her vóru týðningarmestu handilspappirini hjá honum, og ein tung jarnstyrkt kista stóð á gólvum. Í henni var allur peningur hansara. Basilius tók triggjar smáar leðurposar úr einum kassa, so læt hann kistuna upp

og fylti úr hesum posunum uppi pungarnar, sum vóru í kistuni.

Filippus var ovfarin. Ongantið hevði hann sæð so nógvar pengar fyrr. Hugagóður hjálpti hann faðirinum.

»Hatta var tað,« segði Basilius, tá ið teir høvdu fyllt í allar pungarnar og bundið fyrri. Far nú eftir einum spaka og grava alt niður. Lat ongan siggja teg. Á kortinum her er ein krossur: Har er Niláin. Millum ána og okkara hús standa triggir pálmar. Legg væl til merkis, hvar skuggin av tí mittasta pálmanum fellur um middagsleitið. Frá tí staðnum skalt tú ganga 20 fet oman móti Niláinni, so kemur tú í eitt tætt runnakjarr. Har havi eg og Difilus í fjør krøvgað eina jarnkistu. Skúgva varisliga runnarnar til viks — ja og so kemur alt av sær sjálvum. Men ansa væl eftir, at onki spor sæst eftir tær. — Eg fái ikki farið sjálvur, tí tað høvdu fólk rakt við beinanvegin. Skilir tú?«

Framhald